

Praha: 10.7.2023
Číslo jednací: 090658/2023/KUSK/MAU
Spisová značka: SZ_081064/2023/KUSK/2
Vyřizuje: Kateřina Maurerová I. 813
Značka: OSŽPS/MAU

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále též „odvolací správní orgán“), na základě odvolání obviněného [REDACTED] (dále též „odvolatel“), zastoupeného na základě plné moci [REDACTED] (dále též „zmocněnec“), proti rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou ze dne 15.5.2023, č.j.: MUKV 27220/2023 OD, kterým bylo rozhodnuto o přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 361/2000 Sb.“), rozhodl takto :

I.

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) se napadené rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou ze dne 15.5.2023, č.j.: MUKV 27220/2023 OD, mění ve výrokové části týkající se směru jízdy odvolatelem řízeného vozidla tak, že se text:

„.....ve smru do centra obce Veltrusy od obce Zlosyň.....“

nahrazuje textem:

„.....ve směru od centra obce Veltrusy do obce Zlosyň.....“

II.

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se napadené rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou ze dne 15.5.2023, č.j.: MUKV 27220/2023 OD, ve zbytku potvrzuje.

Odůvodnění

Napadeným rozhodnutím Městského úřadu Kralupy nad Vltavou (dále též „správní orgán I. stupně“) byl odvolatel uznán vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. Skutkovou podstatu uvedeného přestupku naplnil porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., neboť dne 16.2.2023 v 12:41 hodin na 75,5 km silnice II/101 v obci Veltrusy, ve směru do centra obce Veltrusy od obce Zlosyň, jako řidič motorového vozidla tovární značky Mercedes registrační značky , překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (stanovenou na 50 km/h) nejméně o 40 km/h.

Za spáchaný přestupek byl odvolateli uložen správní trest pokuty ve výši 5.000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí.

Odvolateli byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Odvolací správní orgán z předloženého spisového materiálu shledal, že správní orgán I. stupně skutkový stav věci zjišťoval na základě podkladů tvořených spisovým materiálem předaným správnímu orgánu I. stupně Policií ČR v rámci oznámení přestupku ze dne 21.2.2023, ev. č.: KRPS-44499/PŘ-2023-010007-JN.

Bylo zjištěno, že správním orgánem I. stupně byl ve věci, jakožto první úkon v řízení, vydán příkaz, proti kterému podal odvolatel prostřednictvím datové schránky zmocněnce v zákonné lhůtě odpor, ve kterém žádné konkrétní námitky nevznesl s tím, že je uvede v průběhu správního řízení. Následně správní orgán I. stupně odvolatele vyrozuměl o skutečnosti, že v uvedené věci pokračuje v řízení a dále o skutečnosti, že ve věci nenařizuje ústní jednání. Odvolatele poučil o jeho právu, že o nařízení ústního jednání může v určené přiměřené lhůtě požádat a zároveň ho poučil podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se v téže lhůtě ke všem podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Dne 30.3.2023 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil na základě výše uvedeného sdělení a po telefonické domluvě zmocněnec, který se seznámil s kompletním spisovým materiálem a pořídil si jeho

fotokopii a zároveň požádal správní orgán I. stupně o lhůtu pro vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí do 14.4.2023. Správní orgán I. stupně zmocněnci vyhověl, přičemž dne 14.4.2023 zaslal zmocněnec správního orgánu I. stupně vyjádření odvolatele k podkladům před vydáním rozhodnutí. Ve vyjádření uvedl, že ke své obhajobě odvolatel uvádí, že si je vědom skutečnosti, že on je, resp. byl řidičem motorového vozidla Mercedes-Benz, GLS , RZ , avšak potvrzením od společnosti Mercedes-Benz Praha s.r.o. dokládá, že částečným viníkem vzniklého a zjištěného přestupku je systém vybavení vozidla, tzv. jízdní asistent. Tento systém je napojen na údaje z kamery a z mapových dat a při použití tempomatu tedy došlo k tomu, že vozidlo odvolatele díky jízdnímu asistentovi v měřeném úseku samo zrychlilo, což je dle odvolatele dáno patrně tím, že došlo v nějakém časovém období k posunutí dopravní značky konec obce o několik set metrů dále, než tomu bývalo dříve. Dále odvolatel uvádí, že je majitelem několika stavebních firem, které realizují výstavbu rodinných domů i v okrese Kralupy nad Vltavou, tedy ku prospěch tamních obyvatel. Motorové vozidlo nezbytně potřebuje ke své práci každý den v podstatě od rána do večera a není myslitelné, aby k řízení vozidla využíval třetí osoby. Odvolatel, vědom si své odpovědnosti, je ochoten k odčinění svého pochybení přispět městu Kralupy nad Vltavou či případně jím zastřešené charitativní činnosti či jinému subjektu dle rozhodnutí města částkou 50.000, — Kč. Odvolatel ví, že v dané věci nelze uzavřít „dohodu o vině a trestu“ jako je tomu např. v trestním řízení, ale uvítal by a navrhuje mimořádné zrušení udělené sankce co do zákazu řízení motorových vozidel. Následně pak správní orgán I. stupně vydal dne 15.5.2022 rozhodnutí ve věci.

Odvolatel napadl rozhodnutí správního orgánu I. stupně včas podaným odvoláním prostřednictvím zmocněnce. V odvolání namítá, že odvolatel jel v opačném směru, než je uvedeno ve výroku rozhodnutí, dále má za to, že výrok je zmatečný, co se týče hodnoty naměřené rychlosti a odečtu odchylky. Dále namítá, že správní orgán I. stupně nedostatečně zhodnotil skutkový stav a skutkový děj. Dále namítá, že se správní orgán I. stupně nedostatečně zabýval problematikou, popsanou ve vyjádření odvolatele před vydáním rozhodnutí. V tomto vyjádření namítal, že překročení rychlosti nebylo plně pochybením odvolatele, nýbrž tím, že odvolatel užívá ve vozidle systém „jízdní automat“, který je napojen na údaje z kamery a z mapových dat a při použití tempomatu tedy došlo k tomu, že vozidlo odvolatele díky jízdnímu asistentovi v měřeném úseku samo zrychlilo, což je dle odvolatele dáno patrně tím, že došlo v nějakém časovém období k posunutí dopravní značky konec obce o několik set metrů dále, než tomu bývalo dříve a ze strany odvolatele tedy stačila k překročení rychlosti pouze trocha nepozornosti, přičemž je zde pochybení i třetí osoby, tedy toho, kdo upravuje údaje v mapových datech. Odvolatel dále pochybuje, zda byla správně vyhodnocena tolerance měřicího zařízení, neboť při přesnějším měření by mohla být tolerance započítána např. v hodnotě ± 4 km/h což by mělo za následek překročení rychlosti o 39 km/h a sankce by pro odvolatele nebyla tak vysoká a citelná. Dále odvolatel vytýká správnímu orgánu, že se nezabýval jeho nabídkou sponzorského daru (učiněnou rovněž ve vyjádření před vydáním rozhodnutí) ve prospěch města Kralupy nad Vltavou či jiné jím označené instituce, což by pro město bylo výhodnější než zákaz řízení uložený odvolateli.

Správní orgán I. stupně následně o odvolání sám nerozhodl, jelikož neshledal podmínky pro postup ve smyslu ustanovení § 87 správního řádu a předložil je spolu s kompletním spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu k jeho rozhodnutí. Odvolací správní orgán v první řadě konstatuje, že po posouzení odvolání ze dne 29.5.2023, podání vyhodnotil, stejně jako správní orgán I. stupně, jako řádně podané odvolání, které bylo podáno ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí, tedy v zákonem stanovené lhůtě.

Odvolací správní orgán, podle ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 250/2016 Sb.“) přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a shledal důvod pro změnu jeho výrokové části týkající se směru jízdy odvolatelem řízeného vozidla, a to z důvodu naplnění ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zároveň pak i ustanovení § 68 odst. 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb. a ustanovení § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. Odvolací správní orgán přistoupil ke změně, spočívající v upřesnění výrokové části rozhodnutí, konkrétně specifikaci směru jízdy předmětného motorového vozidla, a to ve směru jízdy od centra obce Veltrusy do obce Zlosyň, neboť uvedené je z předložené spisové dokumentace zcela jednoznačně seznatelné, kdy v úředním záznamu policie i v oznámení přestupku z místa je dané zaneseno, a to jak slovně, tak uvedené vyplývá i z fotodokumentace, pořízené silničním laserovým rychloměrem Lasercam 4.

K procesní stránce věci odvolací správní orgán konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Odvolatel nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, což vyplývá z obsahu písemností, které jsou součástí spisové dokumentace. Z celého procesu před správním orgánem I. stupně je zcela zřejmé, že odvolatel (následně pak prostřednictvím zmocněnce) byl o všech rozhodných úkonech správního orgánu I. stupně a svých právech vyrozuměn, a jak vyplývá z výše uvedeného, svá práva v řízení i uplatnil, a to např. podáním odporu, osobním seznámením se s kompletním spisovým materiálem a pořízením si jeho kopie, vyjádřením k podkladům a k přestupku před vydáním rozhodnutí, či podáním odvolání. Odvolací správní orgán pro úplnost dodává, že správní orgán I. stupně nebyl po podání odvolání povinen vyzývat odvolatele k doplnění tohoto odvolání, přestože odvolatel nazval své odvolání opakovaně blanketním s tím, že jej do 15.6.2023 doplní o další odvolací důvody. Pokud totiž odvolání obsahuje alespoň jeden projednatelný důvod, a je z něj tedy zřejmé, v čem odvolatel spatřuje rozpor s právními předpisy (ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu), povinnost vyzývat odvolatele k jeho doplnění nezakládá správnímu orgánu ani skutečnost, že účastník výslovně označil odvolání jako „blanketní“ a naznačil v něm, že odvolacích důvodů hodlá vznést více.

K námitkám, obsaženým v podaném odvolání, odvolací správní orgán uvádí následující.

Skutečnost, že odvolatel jel v opačném směru, než je uvedeno ve výroku rozhodnutí, odvolací správní orgán zhojil změnou ve výroku napadeného rozhodnutí, jak je uvedeno na straně třetí tohoto rozhodnutí, třetí odstavec. K námitkám ohledně přesnosti měření měřicího přístroje odvolací správní orgán uvádí, že měření bylo provedeno, jak je uvedeno ve spisovém materiálu, se kterým byl zmocněnec v rámci ústního jednání prokazatelně seznámen, silničním laserovým rychloměrem LaserCam 4, jehož spolehlivost byla ověřena ověřovacím listem českého metrologického institutu. Výrobní číslo použitého rychloměru se shoduje s číslem rychloměru, k němuž byl doložen platný ověřovací list. Měření prováděl člen hlídky prap. Jiří Neumann, jehož osvědčení o oprávnění k používání tohoto měřiče je taktéž součástí spisového materiálu. Přestupek odvolatele je zadokumentován uvedeným měřičem, který vyhotovil záznam o přestupku, ze kterého je jednoznačně patrné místo měření, vzdálenost, datum a čas, naměřená rychlost, limit rychlosti a dále fotografie měřeného motorového vozidla, s jasně čitelnou registrační značkou na všech třech fotografiích. Odvolací správní orgán dodává, že při provádění měření rychlosti je nutné přihlídnout k odchylce nepřesnosti měření, stanovené výrobcem radiolokačního zařízení. Pro určení limitu rychlosti, která je základem pro správnou kvalifikaci protiprávního jednání řidiče, je nutné vycházet ze skutečně naměřené hodnoty rychlosti vozidla měřicím zařízením a odečtené odchylky, kterou stanovil výrobce zařízení. Měřicí zařízení, využívaná policií ČR, mají stanovenou odchylku ± 3 km/h do 100 km/h a dále $\pm 3\%$ nad 100 km/h. Pro úplnost odvolací správní orgán dodává, že rychloměry ve vozidlech by měly vždy ukazovat rychlost o několik kilometrů vyšší, než je rychlost skutečná. Pokud nejsou na vozidle provedeny nepovolené úpravy, nelze při dodržování rychlosti dle rychloměru překročit zákonem stanovenou maximální rychlost vozidla. K uvedenému pak tedy odvolací správní orgán uzavírá, že bylo bezesporu naplněno ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., kdy byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, kdy veškeré podklady a důkazy tvoří naprosto ucelený řetězec a jsou zcela v souladu. Policie ČR i správní orgán I. stupně pak zcela v souladu s právními předpisy provedly ve prospěch odvolatele odečet maximální možné odchylky – 3 km a toto správní orgán I. stupně uvedl správně ve výroku rozhodnutí. kdy odvolací správní orgán má rovněž za to, že část výroku ...“ *překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 40 km/hod./naměřená rychlost 93 km/hod., po odečtu 90 km/hod./...*“ není zmatečný, nýbrž správně vystihuje skutkový stav, tedy že odvolatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (stanovenou na 50 km/h) nejméně o 40 km/h. K námitce odvolatele, že překročení rychlosti nebylo plně pochybením odvolatele, nýbrž tím, že odvolatel užívá ve vozidle systém „jízdní automat“, který je napojen na údaje z kamery a z mapových dat a při použití tempomatu tedy došlo k tomu, že vozidlo odvolatele díky jízděmu asistentovi v měřeném úseku samo zrychlilo, což je dle odvolatele dáno patrně tím, že došlo v nějakém časovém období k posunutí dopravní značky konec obce o několik set metrů dále, než tomu

bývalo dříve a ze strany odvolatele tedy stačila k překročení rychlosti pouze trocha nepozornosti, přičemž je zde pochybení i třetí osoby, tedy toho, kdo upravuje údaje v mapových datech, odvolací správní orgán konstatuje následující. Odvolací správní orgán se ztotožňuje s úvahou správního orgánu I. stupně uvedenou k této námitce v napadeném rozhodnutí a k tomuto dále připomíná, že odvolatel byl jakožto řidič motorového vozidla povinen věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích, kdy k přestupku nadto došlo v zastavěné části obce, kdy vozidlo odvolatele v době měření projíždělo kolem zástavby řadových rodinných domů. K tomuto odvolací správní orgán dodává, že povinnost věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích na řidiče motorového vozidla dopadne i v případě, kdy jeho vozidlo je vybaveno moderními asistenčními systémy, jako je například čtení dopravních značek, adaptivní tempovat, parkovací asistent, asistent pro jízdu v jízdních pruzích nebo dokonce automatické řízení. Smyslem podobných systémů je totiž zvýšení komfortu řidiče, nikoliv zbavení jej odpovědnosti za řízení vozidla a za případné následky porušení zákona. Obdobně to bude platit i v případě, až budou do provozu výhledově uváděna tzv. autonomní vozidla, která se dokážou řídit zcela sama. K námitce odvolatele, ve které vytknul správnímu orgánu I. stupně, že se nezabýval jeho nabídkou sponzorského daru ve výši 50 000,- Kč (učinenou ve vyjádření před vydáním rozhodnutí) ve prospěch města Kralupy nad Vltavou či jiné jím označené instituce, což by pro město bylo výhodnější než zákaz řízení uložený odvolateli, odvolací správní orgán konstatuje, že s touto námitkou se správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádal tím, že odvolatele uvědomil o skutečnosti, že podle ustanovení § 125c odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb. nelze od uložení správního trestu podle odstavce 5 (správní trest pokuty) a odstavce 6 (správní trest zákazu činnosti) zákona č. 361/2000 Sb. v rozhodnutí o přestupku upustit. Odvolací správní orgán pak k tomuto toliko pro úplnost dodává, že na jednání odvolatele nelze užít ani narovnání podle ustanovení § 87 zákona č. 250/2016 Sb., které za zákonem stanovených podmínek umožňuje obviněnému složit na účet správního orgánu peněžní částku určenou k veřejně prospěšným účelům, neboť toto je využitelné pouze v případě řízení o přestupku, kde je účastníkem řízení též poškozený. Nevystupuje-li v řízení poškozený, nelze narovnání využít. Odvolací správní orgán pak již závěrem konstatuje, že odvolatel žádal správní orgán I. stupně o shovívavost, přičemž odvolací správní orgán má za to, že správní orgán I. stupně byl vůči odvolateli dostatečně shovívavý, kdy mu uložil správní tresty jak pokuty, tak zákazu řízení motorových vozidel, na samé nejspodnější hranici zákonné sazby.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, úvahám a na základě výše uvedené argumentace odvolací správní orgán opakovaně odmítá odvolací námitky jako nedůvodné, nemající vliv na přezkoumatelnost či správnost napadeného rozhodnutí a nepochybně lze mít za prokázané, že obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb.

Odvolací správní orgán závěrem uvádí, že rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně jsou posuzovány jako celek, tudíž se mohou navzájem doplňovat. Vzhledem k uvedeným skutečnostem proto odvolací správní orgán napadené rozhodnutí změnil ve výrokové části týkající se právní kvalifikace skutku a ve zbytku potvrdil.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Kateřina Maurerová
odborný referent
oddělení přestupků a správních agend

obdrží:

Na vědomí:

- správní orgán I. stupně

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Kateřina Maurerová
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22917395
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	10.07.2023 09:30:14
Titul:	
Místo:	